

3) „Ingeniøren“ Nr. 97, pag. 680, Sp. 1 og 2.

Forfatteren anfører i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, at der efter den delvise Ødelæggelse af Molerne i 1913 bevilgedes 425,000 + 554,000 = 979,000 Kr., og for dette Beløb blev Molerne „nogenlunde rekonstruerede, dog kun med et meget smalt Profil“.

Det er rigtigt, at de efter Anvendelsen af nævnte Beløb fremstillede Moler kun vilde udgøre den mindre Del af de Moler, som der efter det af Forfatteren anbefalede Forslag vilde være at bygge — man sammenligne det i „Ingeniøren“ Nr. 97, Fig. 14, viste Profil med de paa Plan 15 i Kommissionens Betænkning viste —, og Gennemstrømningsaabningens Størrelse var efter Anvendelsen af denne omtrent 1 Mill. Kr. store Sum 730 m² (ca. 70 m's Bredde), medens den efter Forslag 1 b kun maatte være 113 m² (24 m bred). Naar man da sammenholder den Omstændighed, at der til Fuldførelse af Molerne var paaregnet at medgaa 1,4 Mill. Kr., og at der yderligere heri var indbefattet et Beløb af 100,000 Kr. til en Undervandshøfd, med den Kendsgerning, at der til Fremstilling af Moler, der kun udgør en mindre Del af de til Forslag 1 b hørende, medgik omtrent 1 Mill. Kr., vil man have et Moment til en retfærdig Vurdering af Muligheden for at gennemføre nævnte Forslag 1 b med rimelige Bekostninger.

Paa samme Sted i Artiklen udtaler Forfatteren: „syntes det virkelig, som Molerne var blevet stabile“, og angiver, at der som Følge af Molernes Stabilitet ikke indtraf nogen skadelig Oversvømmelse af Engene og Markerne ved Fjorden i Efteraaret, Vinteren og Foraaret (1914—15).

Det maa synes dristigt at kalde disse Moler stabile, naar Gennemstrømningsaabningen efter at være indsnævret til 580 m² paa ny udvidede sig til 730 m², efter at der var brugt den ovenfor nævnte Sum, ca. 1 Mill. Kr., til Rekonstruktion. Kommissionen og Vandbygningsdirektøren har ikke delt Forfatterens Opfattelse og det af flere Grunde, hvorom der her maa henvises til den af Kommissionen afgivne Betænkning (saaledes Side 16, 59 og 60).

Hvad angaar den af Forfatteren fremhævede Forbindelse mellem Molernes „Stabilitet“ og en Udebliven af skadelige Oversvømmelser i 1914—15, da er det i Artiklen anførte forekommet ganske uforstaaeligt. Med de Profilstørrelser, der har været til Stede ved Molerne paa den nævnte Tid, vil Højvande i Havet hurtigt forplante sig ind i Fjorden; de ved Vandbygningsvæsenets Foranstaltning foretagne Vandstandsobservationer viser, at dette netop har fundet Sted i Efteraaret og Vinteren 1914—15.

4) „Ingeniøren“ Nr. 97, pag. 684, Sp. 1, 3die og 4de Stykke.

Der fremsættes her en anden Forklaring paa den Udebliven af Oversvømmelser i Fjorden, som Forfatteren mener at have konstateret; Forklaringen er, at det indenfor Kanalen aflejrede Sand skulde danne „et sejt Bolværk mod de frembrydende Stormfloder“.

Forfatterens Paastand er urigtig, og Beviset herfor faas ved Undersøgelse af de ovennævnte Vandstandsobservationer. For 1913 kan det paa de til Betænkningen hørende Planer ses, hvorledes Vandstanden i Fjorden følger Vandstanden i Havet, og paa vedlagte Tegning, hvor de observerede Fjord- og Havvandstande for Oktober og November 1914 er gengivne paa samme Maade som paa Betænkningens Planer Nr. 1—4, ses, hvorledes Vandstanden i Fjorden følger Stigen og Dalen i Havvandstanden.

5) „Ingeniøren“ Nr. 13 (Aargang 1916), pag. 97, Sp. 2, 8de og 9de Stykke.

Forfatteren har i sine Bemærkninger om Valget af Plads for et Udløb overset, at ikke alene Hvide Sande, men ogsaa Stedet Nord for Tipperne ligger ved den aabne Fjord, og at kun et Udløb ved Gødelen eller Nymindegab Kro og lignende vil lide under at have den ca. 10 km lange Nymindestrøm som Mellemled i Forbindelsen fra Fjord til Hav. Naar han anfører, at de frie Udløb fra Limfjordens Vestende til Havet (Thyborøn Kanal og den forlængst tilsandede Agger Kanal) kan vise, hvorledes Gødeløbets Skæbne vil blive, maa det nævnes, at denne Sammenligning passer mere direkte for frie Udløb ved Tippernes Nord-